

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W. – Oddziałowi we W.
o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 marca 2011 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 kwietnia 2010 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną w części zaskarżającej wyrok w punkcie 1. w zakresie oddalającym dalej idące powództwo oraz w punkcie 2. oddalającym dalej idącą apelację;**
- 2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałej części.**

Uzasadnienie

Pozwany ubezpieczyciel zaskarżył w całości skargą kasacyjną wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 28 kwietnia 2010 r., wnioskując o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tej podstawie, że jest ona oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

W uzasadnieniu wniosku powołał się na naruszenie prawa materialnego wskutek sprzeczności wyroku z utrwalonym kierunkiem orzecznictwa oraz na uchybienia proceduralne, m. in. pominięcie opinii biegłych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna okazała się niedopuszczalna w części, w której zaskarża rozstrzygnięcia korzystne dla strony skarżącej, a mianowicie oddalenie dalej idącego powództwa (w punkcie 1 sentencji) oraz oddalenie (w pkt 2 sentencji) dalej idącej apelacji. W tym zakresie pozwany ubezpieczyciel nie miał więc interesu prawnego (gravamen) w zaskarżeniu orzeczenia, co przesądziło o odrzuceniu w tej części jego skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Natomiast odmowa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałej części uzasadniona jest tym, że skarżąca nie wykazała wystąpienia przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W wypadku, gdy strona skarżąca twierdzi, że jej skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna pozwanego nie przedstawia tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi. Na tle jej uzasadnienia jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów – a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach – wymagałaby szczegółowej analizy, obejmującej także zbadanie okoliczności faktycznych pod kątem ich właściwej

kwalifikacji prawnej. Skarżący nie przekonał zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy w pkt 2 sentencji odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania w pozostałej części (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).